

[Helga Pedersen.]

resultater, der udledes af disse undersøgelser, er objektive og rigtige, og jeg vil gerne sige, at jeg på forhånd har absolut tillid til, at der her er foretaget en objektiv undersøgelse og en objektiv vurdering.

Af resultaterne, som transportforskningsudvalget er kommet til, skal jeg kun fremhæve et par udtalelser fra selve betænkningen.

Jeg skal henvide til, hvad der er anført på side 36 i betænkningen, hvor der er redegjort for forskellige tal vedrørende de konstaterede uheld, og hvorefter der så — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat nu og et par gange i det følgende — udtales:

„Selv om dette tal skulle ramme endog meget galt, gør de foregående sammenstillinger det klart, at hastighedsbegrænsningerne kun har et snævert virkningsområde inden for den totale mængde af færdselsuheld i landet.“

Endvidere vil jeg pege på udtalelsen på side 38 — det må vist være væsentligt — hvor man kommer til den egentlige konklusion, og hvor det siges:

„For det første er det ikke muligt på det nu givne grundlag at separere „den rene effekt“ af hastighedsbegrænsningerne fra effekten af den propaganda, som ligger i foranstalningerne eller fra effekten af den intensiverede politikontrol.“

Endvidere kommer man så ind på, at den begrænsning, man har valgt, nemlig 80 km grænsen, også har skabt en vis usikkerhed, fordi man ikke er klar over, om den er optimal, altså så højt, som man bør gå, eller andre hastighedsgrænser også kunne komme på tale og eventuelt forstærke effekten. Endelig peger man på, at det ikke er muligt ud fra resultaterne af de nu afholdte hastighedsbegrænsninger at slutte noget om den mulige effekt af væsentlig længere begrænsningsperioder.

Jeg tror også, man kunne fremhæve andre ting, men det er altså disse udtalelser, jeg særlig har lagt mærke til ved vurderingen af denne betænkning, i det omfang jeg nu er i stand til at sætte mig ind i den.

Jeg skal i øvrigt lige fremhæve det hjertesuk, betænkningen giver udtryk for på side 36, hvor man er inde på, at såvel den tidsmæssige som bevillingsmæssige ram-

me for undersøgelserne har medført, at visse dele af dem er blevet standset, inden man er nået frem til et holdbart grundlag for en endelig vurdering.

Disse referencer kan vist være nok, for så vidt angår det lovforslag, den højtærede minister nu har lagt foran os, og den højtærede minister har på dette grundlag i bemærkningerne til lovforslaget — efter en loyal gennemgang af resultaterne fra tidligere tid, sammenholdt med resultaterne fra 1963 — fremhævet, at hovedresultatet af undersøgelser fra 1961 til 1963 er, at der i perioder med hastighedsbegrænsninger er sket en ubetydelig nedgang i uheldstallene. Jeg synes nok, at man på grundlag af den betænkning, vi har liggende foran os, må sige, at den højtærede minister vel nok har undergivet betænkningens resultat en noget velvillig fortolkning i retning af, hvad vi ved den højtærede minister ønsker sig på dette område.

Jeg tvivler altså på, at man med sikkerhed kan nå til dette resultat ud fra det, der foreligger i selve betænkningen. Noget andet er så, om man, når man har stoppet disse forsøg, på grund af den vigtighed, det har at få nedbragt uheldstallene, skal modsætte sig, at den højtærede minister fortsat får en begrundelse til at følge hastighedsbegrænsningernes virkning inden for forskellige perioder. Her vil jeg meget gerne sige, at i hvert fald alle i mit parti — omend der kan være forskellige meninger, som den højtærede minister i øvrigt ved — gerne vil være med til at søge at finde frem til at nedbringe ulykkestallene. Når vi er gået med til i de tre tidligere år at have hastighedsbegrænsninger inden for visse perioder, og har været enige i, at der må ofres betydelige midler herpå, så ligger der også deri, at vi for så vidt kan sige, at vi kan være enige i, at man ikke uden videre skal afskaffe dem på det grundlag, der foreligger nu, hvor tilmed transportforskningsudvalgets leder siger, at han hverken har haft tid eller penge til at gøre det helt så godt som han ønskede. Jeg vil gerne bede den højtærede minister sige os lidt om, hvad der ligger i dette med den bevillingsmæssige ramme, om der har været forgæves henvendelser, eller hvorledes det forholder sig; det er noget, der interesserer os alle.

Hvad angår spørgsmålet om selve den